

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121249970
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121249970.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom 921 22 Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, v konaní zastúpeného Advokátskou kanceláriou T. T., s. r. o., so sídlom XXX XX Z., Ul. 1. mája XXX/XX, C.: XXXXXXXX, konajúcej prostredníctvom advokátky a konateľky Mgr. Gabriely Goliašovej, proti žalovanému: W. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX K., M. V. XX, prechodne bytom F., E. XX/XXX, v konaní zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Vlkolinským, Advokátska kancelária 960 01 Zvolen, Námestie SNP 17/29, o zaplatenie 1.101,66 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 6Csp/25/2021-122 zo dňa 11. 11. 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I., v ktorom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.080,- € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z tam uvedených súm a v súdom určenej lehote, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. o náhrade trov konania potvrdzuje.

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku II., v ktorom okresný súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, ostáva nedotknutý.

III. Žalovaný je povinný žalobcovi nahradiť trovy odvolacieho konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.080,- € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z tam uvedených súm a v súdom určenej lehote, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku okresného súdu (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 96 %, ktoré je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania (výrok III.). Rozhodol tak o žalobe žalobcu doručenej Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 16. 02. 2021, v ktorej žiadal zaviazat' žalovaného k povinnosti zaplatiť mu istinu vo výške 1.101,66 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 974,20 € od 13. 09. 2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 08. 03. 2021 vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe vyhovel, avšak žalovaný proti platobnému rozkazu podal v zákonom stanovenej lehote odpor.

2. Žalobca tvrdil, že ako veriteľ so žalovaným uzatvoril dňa 21. 02. 2019 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. a predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového

rámca 1.000,- €, ktorý úver žalovaný čerpal prostredníctvom úverovej karty. Žalovaný bol odo dňa účinnosti revolvingovej úverovej zmluvy v pravidelných mesačných výpisoch z úverového účtu informovaný o výške mesačnej splátky, výške úroku a poplatku, ako aj výške úverového rámca a zostatku na úverovom účte. Zmluvne sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť s úrokom a poplatkom v pravidelných mesačných splátkach, nakoľko sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností. Keďže úver riadne a včas nesplácal, žalobca pristúpil k ukončeniu zmluvy dňom 28. 08. 2019 a k zosplatneniu budúcich splátok. Súčasne vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok, lehotu na plnenie poskytol v trvaní 15 dní a následne úročil dlžnú sumu úrokovou sadzbou v zmysle príslušných právnych predpisov od 13. 09. 2019. Pred podaním žaloby žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 14. 01. 2021 k zaplateniu aktuálnej dlžnej sumy s upozornením, že po stanovenej lehote bude uvedenú sumu vymáhať spolu so zákonným úrokom z omeškania. Žalovaný prostredníctvom úverovej karty čerpal revolvingový úver vo výške 1.000,- € a žalobcovi uhradil 72,- €. Dlž tak predstavuje istinu 3 - 7 splátky spolu s budúcimi splátkami celkovo vo výške 974,20 €. Úrok za hotovostné transakcie bol vyčíslený v sume 104,11 € a úrok za splátky 3 - 7 23,35 €.

3. V prejednávanej spore medzi stranami nebolo sporné, že sa jedná o spotrebiteľský záväzkový vzťah, ktorý vznikol na základe úverovej zmluvy zo dňa 21. 02. 2019. Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že pri spotrebiteľských úveroch je veriteľ povinný uplatniť svoje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle obmedzení ust. § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, t. j. najneskôr do splatnosti najbližšej splátky úveru. Ak toto svoje právo nevyužije, jeho právo na predčasné zosplatnenie zaniká a dlžník je povinný uhrádzať individuálne splátky úveru, pričom k zosplatneniu úveru účinným spôsobom nedôjde. V prípade žalovaného výzva na zosplatnenie zo dňa 24. 07. 2019 podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bola adresovaná žalovanému dňom nasledujúcim, splatnosť bola dohodnutá k 20. dňu toho-ktorého mesiaca v zmysle zmluvy a k zosplatneniu došlo dňa 28. 08. 2019, čo nebolo do splatnosti nasledujúcej splátky, a preto okresný súd mal za to, že nie je možné akceptovať spôsob zosplatnenia, keďže k nemu nedošlo účinným spôsobom. Veriteľovi - žalobcovi patrilo právo na predčasné zosplatnenie úveru do najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky za predpokladu, že bol žalovaný upozornený v zákonnej lehote na existenciu dlhu a možnosť vykonania predčasného zosplatnenia dlhu. Výzva je zo dňa 24. 07. 2019 a týka sa splátok z 20. 05., 20. 06. a 20. 07., aj keď výslovne tieto splátky vo výzve uvedené nie sú, a teda k zosplatneniu malo dôjsť do 20. 08., avšak k zosplatneniu došlo až 28. 08. 2019. Samotné vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru je jednostranným právnym úkonom adresovaným žalovanému a pre jeho účinky je nevyhnutné, aby sa tento prejav vôle dostal do sféry dispozície dlžníka. Žalovaný nepoprel, že mu výzva na zosplatnenie bola doručená, ale bolo to po splatnosti najbližšej splátky. Za tejto situácie mal súd za to, že zosplatnenie v súdnej veci je neúčinné.

4. Následne okresný súd skúmal, či je žalovaný ako dlžník v omeškaniach a či žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie jednotlivých dlžných splátok. Mal za to, že úverová zmluva medzi stranami bola uzavretá platne. Žalovaný sa podľa nej zaviazal zaplatiť žalobcovi dlžné splátky vo výške po 36,- € vždy k 20. dňu v mesiaci, pričom splátky boli uhradené len za mesiac marec a apríl 2019. Od mája 2019 bol žalovaný v omeškaniach so zaplatením splátok vo výške 36,- €, celkovo za rok 2019 s ôsmimi splátkami po 36,- €, čo predstavuje 288,- €, za rok 2020 s 12 splátkami po 36,- € = 432,- € a za prvých 10 mesiacov roku 2021, t. j. ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie 360,- €. Spolu tak žalovaný dlhuje titulom nezaplatených splátok žalobcovi čiastku 1.080,- €. Preto pokiaľ žalobca žiadal priznať vyššiu čiastku, než by plynula z omeškaných splátok, súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Okrem dlžnej istiny neuhradených splátok žiadal žalobca priznať aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 13. 09. 2019. Nakoľko v súdnej veci nedošlo k zákonnému zosplatneniu úveru, okresný súd pri omeškaniach vychádzal zo splatnosti jednotlivých splátok, ktoré boli splatné k 20. dňu toho-ktorého mesiaca. Prvýkrát sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením splátky 20. 05., preto za prvú splátku by prináležalo žalobcovi úrok z omeškania od 21. 05. 2019 s tým, že súd je žalobou viazaný, preto bol tento úrok z omeškania priznaný až od 13. 09. 2019, ako požadoval žalobca. Jednalo sa o úrok z omeškania za mesiace máj, jún, júl, august, spolu z dlžnej sumy 144,- € (4 x 36,- €). Následne pri omeškaniach s ďalšími splátkami po 36,- € bol úrok z omeškania priznaný odo dňa nasledujúceho po splatnosti, t. j. od 21. dňa toho-ktorého mesiaca do zaplatenia. Aj tu v prevyšujúcej časti pokiaľ súd zamietol nárok na priznanie zvyšku istiny bol aj v časti úroku z omeškania nárok zamietnutý.

5. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 565 OZ, o úrokoch z omeškania rozhodol podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády

č. 87/1995 Z. z. a o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP podľa pomerov úspechu vo veci.

6. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) odvolanie žalovaný. Odvolanie podal z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ CSP, teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdil, že bolo povinnosťou súdu prvej inštancie skúmať, či úverová zmluva obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 1, 2 ZoSÚ, keďže je zrejmé, že predmetná zmluva neobsahuje termín splatnosti splátok v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, a preto je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Podľa jeho názoru je pravdou, že v úverovej zmluve je síce uvedené, že: „Termín splatnosti mesačnej splátky je vždy k 20. dňu mesiaca.“, avšak takéto uvedenie nemožno považovať za dostačujúce pre jasné špecifikovanie splatnosti prvej splátky po poskytnutí úveru. V danom prípade absentuje informácia o tom, kedy začína byť splatná prvá splátka po poskytnutí úveru. Súd prvej inštancie v konečnom dôsledku žalobcovi priznal teda viac, než čoho sa domáhal a vo svojom rozhodnutí tak išiel nad návrh žalobcu.

7. Okrem vyššie uvedeného žalovaný v odvolaní tvrdil, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, a preto nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra, na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca nekonal pri poskytovaní úveru s odbornou starostlivosťou, keď z posúdenia bonity klienta/žalovaného je zrejmé, že neprebehla ani verifikácia klienta, ani zamestnávateľa a klient/žalovaný nepredkladal žiadne dokumenty k posúdeniu, teda pred poskytnutím úveru si žalobca klienta takmer vôbec nepreveril. Rozsudok okresného súdu žiadal zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalobca podal k odvolaniu žalovaného písomné vyjadrenie, v ktorom tvrdil, že uvedenie konečnej splatnosti v úverovej zmluve je v súlade so zákonnými ustanoveniami zákona platného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. P. X ods. 2 písm. f/ ZoSÚ vyžaduje uvedenie termínu konečnej splatnosti, nie dátumu splatnosti. Podľa právnej teórie pojem termín predstavuje pevný bod, ktorý ale nemusí byť určený konkrétne, napr. dátumom, ale je ho možné určiť na základe výkladových pravidiel (Števcák, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, str. 775). Na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/37/2021, v zmysle ktorého postačuje uvedenie takých údajov v zmluve, na základe ktorých je možné bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru o čase, kedy dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Na podporu svojich tvrdení poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie v rozhodnutí Home Credit Slovakia, a. s. vs. Bíróová, na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/133/2019 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5CoCsp/14/2021. Rozsudok okresného súdu žiadal ako vecne správny potvrdiť.

9. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca sa k dôvodom odvolania vôbec nevyjadril, trvá na dôvodoch podaného odvolania, rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a žalobu zamietnuť.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v odvolaní napadnutom výroku a v závislom výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

11. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenia v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie krajšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. V súdnej veci okresný súd rozhodol v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami OZ a na základe dostatočne vykonaného dokazovania, ktorým zistil, že žalobca úver zosplatnil dňa 28. 08.2019, avšak neúčinným spôsobom. Právo veriteľa je totiž časovo obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky za predpokladu, že žalovaný bol upozornený v zákonnej lehote na existenciu dlhu a možnosť vykonania predčasného zosplatnenia úveru. Výzva žalobcu je zo dňa 24.07. 2019, týka sa splátok z 20. 5., 20. 06. a 20.07. 2019 a teda k zosplatneniu malo dôjsť do 20. 08. 2019. K zosplatneniu došlo až 28. 08. 2019, a teda oneskorene. Takéto zosplatnenie aj podľa názoru odvolacieho súdu je neúčinné a okresný súd preto správne rozhodol o nároku žalobcu na zaplatenie jednotlivých dlžných splátok.

14. Žalovaný v odvolaní namietal neurčitost' údajov o termíne splatnosti prvej splátky úveru v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ. Úverová zmluva medzi stranami č. XXXXXXXXXXXX bola uzavretá dňa 21. 02. 2019, teda za účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. V zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. i/, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zákon č. 129/2010 Z. z. v § 9 ods. 2 písm. k/ nevyžadoval, že zmluva musí obsahovať termín splatnosti splátok tak, ako to tvrdil v odvolaní žalovaný. V súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ predmetná zmluva obsahuje výšku mesačných splátok (viď bod 32 zmluvy), počet splátok (12 mesačných splátok na obdobie jedného roka), ako aj frekvenciu splátok 20. deň v mesiaci (bod 35 zmluvy). Z takéhoto dojednania, keďže úver bol poskytnutý na obdobie jedného roka, muselo byť žalovanému zrejmé, že termínom prvej splátky úveru je 20. deň ďalšieho mesiaca po uzavretí zmluvy. Na základe údajov v zmluve je možné bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru o čase, kedy dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. K námietke žalovaného o neurčitosti termínu splatnosti prvej splátky úveru, teda nebolo možné vyhovieť.

15. Žalovaný v odvolaní ďalej namietal hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého ustanovenia veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a príp. aj účel spotrebiteľského úveru. Podľa ust. § 11 ods. 2 toho istého zákona, ak veriteľ nekoná s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihliadnutia na údaje s príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ust. § 7 ods. 19 až 42.

16. Nie je pravdivým tvrdenie žalovaného, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal, či žalobca ako veriteľ konal v súdnej veci s vynaložením odbornej starostlivosti. Okresný súd v rozsudku poukázal na to, že žalobca do spisu zaslal interné dokumenty týkajúce sa posúdenia bonity jednotlivých klientov vrátane úverovej správy z registra dlžníkov na žalovaného, ktoré predchádzali pri zisťovaní bonity žalovaného pri uzatváraní úverovej zmluvy. skúmanie bonity klienta - žalovaného žalobcom vyplýva z listiny uvedenej na č. I. 39 spisu označenej ako „bonita“. V súdnej veci nedošlo k hrubému porušeniu povinnosti žalovaného podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, v dôsledku ktorej skutočnosti by sa úver mohol považovať za bezúročný a bez poplatkov. Nedošlo zo strany veriteľa k posudzovaniu schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa a bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Preto ani na túto námietku žalovaného odvolací súd nemohol prihliadnuť.

17. Okresný súd rozhodol na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil aj správne právne závery a vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil. Potvrdil rozsudok okresného súdu aj vo výroku o náhrade trov

konania, ktorý je závislý od rozhodnutia vo veci samej, aj keď tento výrok nebol výslovne odvolaním napadnutý (viď ust. § 367 ods. 2 CSP).

18. Žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, preto odvolací súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, a v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia o náhrade trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. V súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.